

ΣΤΥΛΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΡΟΥΜΕΛΗ»
(Επανέκδοση: Έτος Α' Αρ. φύλλου 1, 24-4-1927, σ. 4)

ΦΑΛΛΑΡΙΤΗ

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ

Η εις το βάθος του Μαλιακού κειμένη νυφούλα μας Στυλίσ, η έναντι της Αλαμάνας και των Θερμοπυλών εξ ών επήγασαν τα νάματα της ελευθεργίας και του πολιτισμού από απόψεως ελαιοπαραγωγής, εξωραϊσμού, βιομηχανίας και ιδίως συγκοινωνίας, είναι ίσως η πρώτη των εν Ελλάδι παραλιακών μικροπόλεων.

Από απόψεως Διοικητικής προόδου, αντιστρόφως ίσως η τελευταία αναλόγως των σοβαρών προσόδων της γεγονός οφειλόμενον κατά το πλείστον εις το ναυαγήσαν τόσον οικτρώς σαθρόν σύστημα των κοινοτήτων και ιδίως εις το ελεεινόν τοιούτον, της δια ψηφοδελτίου εκλογής των προορισμένων να διοικήσωσι τα κοινά εις εποχήν καθ' ην εις απόστασιν είκοσι λεπτών της ώρας, έξωθεν της πρωτευούσης του Ελλ. Κράτους αγνοείται εισέτι και αυτή η Ελληνική γλώσσα.

Από απόψεως Κοιν. Προσόδων

Αι πρόσοδοι της κοινότητος Στυλίδος κατά τα τελευταία έτη ανέρχονται εις εκατοντάδας χιλιάδων δραχμών. Το πλείστον τούτων εκ της ενοικιάσεως των κοινοτικών λειβαδίων, δια την διάσωσιν των οποίων αξιειπαίνως απησχολήθη ο τότε διατελέσας πρόεδρος της Κοινότητος κ. Ευθυμίου.

Έκτοτε, είναι αληθές ότι κατά το πλείστον τινές των διαδεχθέντων αυτόν, δεν προστάτευσαν τα εκτεταμένα αυτά κοιν. λειβάδια άτινα διηρπάγησαν και εξακολουθητικώς καταλαμβάνονται παρά των εχθρών και αρπάγων της ιεράς ταύτης κοιν. περιουσίας επωφελούμενοι της ακατανομάστου αδιαφορίας των αρμοδίων οίτινες δίκην γραμματίου από τον ένα εις τον άλλον προϋπολογισμόν αρκούνται μόνον να μεταβιβάζωσι το παρά των κοινοτ. Συμβουλίων εγκρινόμενον κονδύλιον προς κατασκευήν κοινοτικών οροσήμων διατιθεμένου των εις εκατοντάδας χιλιάδων δραχμών ποσού εις αγοράν σπάρτου δια την συντήρησιν του υδραγωγείου (καίτοι οι κάτοικοι διαμαρτύρονται) ως την καθαριότητα ενεργουμένη από δύο και ενίοτε από εν κάρρον σεσαθρωμένον, εις τον πλημμελή ενίοτε φωτισμόν (εις εποχήν καθ' ην και χωρία ακόμη του Κράτους ηλεκτροφωτίσθησαν) και εις την φύτευσιν ξηρών κλάδων εν τοις οδοίς της ωραίας πλην από απόψεως διοικήσεως ατυχούς πόλεώς μας.

Από απόψεως ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Αντιστρόφως όμως προς την νοσούσαν εκάστοτε κοινοτικήν διοίκησιν, η ιδιωτική πρωτοβουλία από απόψεως προόδου αποτελεί ίσως εξαίρεσιν εν Ελλάδι.

Το Νηματοουργείον Αδελφών Χουντζούμη απασχολών εκατοντάδα εργατών παρέχει αυτοίς έντιμον εργασίαν.

Δύο Παγοποιεία, Αδελφών Ψύλλου και Σ)ια, πλην της χορηγήσεως μεγάλων ποσοτήτων πάγου προς συντήρησιν ιχθύων είναι γνωστόν κατά πόσον ευεργητικά εν τη περιφέρεια αποβαίνουν όταν μάλιστα η χρησιμοποίησις του προϊόντος τούτου, απαραίτητως γίνεται προς πρόληψιν κινδύνων εξ ασθενειών.

Τρία ατμοκίνητα ελαιοτριβεία. Της Αωνόμου Εταιρίας, του κ. Δημ. Εμμανουήλ και Αθ. Μπαρούτη, κατά πάσαν ελαιοπαραγωγὴν λίαν επωφελῶς εξυπηρετοῦσι τον τόπον.

Πλην της βιομηχανικῆς ταύτης προόδου, η πόλις μας η από απόψεως ρυμοτομίας μοναδική κέκτηται: δύο τυροκομεία, δεκάδα αποθηκῶν διαλογῆς ελαιῶν, τριῶν μηχανικῶν αρτοποιείων, δύο θαυμασιῶν Φαρμακείων, τέσσαρας Ιατροὺς εκ των καλλιτέρων ἐπιστημόνων, Πράκτορεῖον Τραπέζης Αθηνῶν και ἕτερον κατ' αὐτάς της Τραπέζης Θεσσαλίας, ἰδρυθησόμενον, Συμβολαιογραφείον, Ειρηνοδικεῖον, Δικηγορικά Γραφεία, Τελωνεῖον, Τηλεγραφείον, Ελαιογεωργικόν Συνεταιρισμόν, Εμπορικόν Σύλλογον, Λιμενικήν Επιτροπήν, Αστυνομίαν, Σωματεῖον Εργατῶν θαλάσσης, Συγκοινωνίαν δια θαλάσσης ως και δια πέντε αυτοκινήτων ανηκόντων εις Στυλιδεῖς και δια του σιδηροδρόμου κατ' ευθείαν καθ' ἐκάστην δι' Αθήνας.

Εκεῖνα δι' ὅπερ αποτελοῦσι ἐξάίρεσιν προς αἰώνιαν μνήμην του μεγαλεπηβόλου εκλιπόντος Εκείνου ἀνδρός Κων. Αγαθοκλέους εἶναι, η εν τω μέσω της ωραίας πόλεώς μας ἀνέγερσις του Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ, και προς ἰδιαιτέραν τιμὴν του τόπου η εν τω μέσω της προκυμαίας Στυλίδος ἀνέγερσις Ἡρώου του πρώτου εν Ελλάδι ανεγερθέντος, δαπάνη ενός διατελέσαντος ως προέδρου της Κοινοτήτός μας της οποίας οι διαδεχθέντες αὐτόν κ.κ. Πρόεδροι προς ευλάβειαν τουλάχιστον των εν τη στήλῃ ταύτῃ χαραγμένων ονομάτων ηρώων συμπολιτῶν των δεν ευαρεστήθησαν να περιβάλλωσι το κοσμοῦν την πόλιν μας τούτο Μνημεῖον δια κιγκλίδων καίτοι εις τον ἐτήσιον ἐκάστοτε προϋπολογισμόν οι κοιν. Σύμβουλοι ευλαβούμενοι τους υπέρ πατρίδος πεσόντας, ἐνέκρινον προθύμως ἀνάλογον κονδύλιον, ἀφ' οὗ το ευγενές αὐτό ἔργον χρησιμεῦων ως τηλαυγῆς φάρος δι' ἐκείνους, οἵτινες δεν ἀγνοοῦσι ὅτι μόνον εν τω εξυπηρετεῖν την Πατρίδα κτάται η ευγένεια.